

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Myšlenková mapa

Možná jste tato slova již slyšeli, možná o nich slyšíte poprvé. Pro ty, kteří se s tímto pojmem ještě nikdy nesetkali, vysvětlím, že se jedná o názorné zaznamenávání myšlenek pomocí krátkých textů, slov a symbolů, vzájemně spojených do přehledné mozaiky. Myšlenkové mapy se stávají nesporným fenoménem v učení i osobním rozvoji, o kterém se stále více mluví a píše. Jejich pozitivní vliv již vyzkoušelo mnoho lidí na vlastní kůži. Své uplatnění našli zejména v komerční sféře, kde jsou používány při skupinových poradách, práci na projektech nebo jako podpora kreativity. Proto jsme se rozhodli zorganizovat pro žáky devátého ročníku čtyřhodinovou přednášku s jedním z nejpovolanějších lidí, který se problematikou myšlenkových map zabývá. Naše pozvání přijal Mgr. Petr Vladyka, který vede kurzy zaměřené na práci s pravou hemisférou, alternativní učení a jazykové kurzy na bázi superlearningu. Žáci deváté třídy byli vybráni, neboť již záhy půjdou na střední školy. My jim tímto způsobem chceme pomoci v plynulém přechodu do nových podmínek a také vylepšit jejich startovní pozice v nových působících. Celý kurz obsáhl čtyři vyučovací hodiny, během nichž byla žákům vysvětlena teorie a způsob fungování myšlenkových map. Lektor osvětlil žákům procesy, které se odehrávají v mozku při učení. Následně si žáci mohli teoretické poznatky vyzkoušet při plnění praktických úkolů a hraní her. Jedním z takových úkolů bylo naučit se v krátké době část arabské abecedy, což se žákům pomocí přednesených způsobů a metod také podařilo. Pan Vladyka mluvil nejen o svých zkušenostech s výukou, ale také o zemích, ve kterých pobýval. Celá přednáška byla směřována k tomu, aby pomohla do budoucna žákům ve studiu, neboť jeho objem na středních a vysokých školách vzroste.

Největším problémem řady žáků je, že se neumějí učit a kvůli tomu dosahují špatných výsledků. Používání myšlenkové mapy dokáže proces učení zlepšit. Hlavní pozitivum myšlenkových map tkví zejména v grafickém znázornění probírané látky. Klasický zápis na tabuli, lineárně a s použitím odrážek a odstavců neumožňuje vidět souvislosti a mít přehled o celku.

Myšlenkovou mapu vytváříme od centrálního pojmu nebo obrázku. Postupným navazováním pomocí různobarevných čar toto téma dále rozvíjíme. Barevné čáry inspirují náš mozek. Čáry doprovázíme obrázky a texty. Mapa se paprskovitě rozvíjí do stran, podobně jako plynou naše myšlenky. Dá se říci, že myšlenková mapa je velmi podobná neuronové síti našeho mozku. Pomocí myšlenkových map lze informace třídit. Myšlenkové mapy propojují obě mozkové hemisféry a myšlení je mnohem kreativnější.

Malování myšlenkových map probouzí v žácích tvůrčí schopnosti, kdežto lineární zápis brání volnému proudění myšlenek. Myšlenky jsou vzájemně odděleny jednotlivými řádky. Lineární text se hůře pamatuje. Pro mozek je příliš nudný a nuda nepomáhá soustředění. Důležité myšlenky se v tomto typu zápisu ztrácejí a jednotlivé informace nejsou ve vzájemných souvislostech. To pochopili žáci sami, když s novými poznatky zaznamenávání klíčových slov na semináři pracovali.

Druhý den jsme je proto požádali, aby napsali, jak se jim přednáška líbila a zdali pro ně byla přínosná. Naprostá většina ohlasů byla kladná. Proto jsme odhodláni pokračovat v nastoupeném trendu a pomáhat žákům v jejich osobním rozvoji.

PH

Vážení rodiče,

dnes se zaměřím na problematiku neadekvátního chování dětí, zejména k sobě navzájem, a na vás jako vychovatele a spolupracující, či nespolupracující osoby, pokud jde o děti a jejich možná selhání. Člověk by předpokládal, že malý kolektiv bude znamenat méně potíží v komunikaci, ale není tomu tak docela. Jsou třídy (a je jich bohužel málo), kde spolu dotyční jedinci bez větších střetů vyjdou, ale máme zde i kolektivy, kde by se „dusno dalo krájet“.

Adéla Šiborová – 6. třída

I proto jsme uvítali nabídku společnosti Chronos, jež se rozhodla zaměřit na žáky sedmé a osmé třídy, aby mezi nimi strávila několik dvouhodinovek se svým preventivním programem. Ten měl být zaměřen právě na otázku podpory lepšího ovzduší v dané třídě. Ukázalo se však, že děti nejsou místy ani ochotny se do činností zapojit, natož samy do dění aktivně vstoupit. Na prstech jedné ruky by se dali spočítat nadšení zájemci. Pro ostatní to znamená něco ve smyslu „nějak to přežiju, ale už aby byl konec“. Tedy se zdá, že postupně mizí zájem i o dříve vyhledávané aktivity, jež neznamenal ještě před pár lety jen vítanou změnu v rozvrhu, ale i nový pohled na druhé, s nimiž něco prožíváme a učíme se, jak spolu bezkonfliktně vyjít.

Přesto všechno se o podporu pohodového soužití všech neustále snažíme. Myslím si, že jsme jako sbor celkově ochotni vyjít dětem vstříc, kdykoli nás o to požádají. Svou ochotou se snažíme vést i ostatní k tomu, že jsme lidé a jsme si v tomto smyslu rovni. Samozřejmě musíme občas zasáhnout, když dítě na chvíli ztratí zábrany a pozapomene na autoritu učitele, ale víceméně se dilo daří. Pokud někdo více sklouzává k obtížnému chování, musí pomoci i postih. Je ale pravda, že dnes se začínají objevovat hůře zvládnutelné děti už na prvním stupni. Kde jsou ty doby, když učitelé chodili k malým dětem „odpočívát“? Mnohdy se z hodin vracejí vyčerpanější, než když přicházejí z výuky na druhém stupni. Ptejme se tedy, kde se stala chyba...

Na závěr bych ráda řekla, že učitelova autorita za poslední roky (možná i jedno až dvě desetiletí) výrazně poklesla. Výjimkou nejsou ani rodiče, kteří své dítě natolik chrání a snaží se očistit, že nejdou daleko pro ostřejší slovo i na účet některého učitele, a to i před vlastním dítětem. Pokud v tomto duchu vychovávají svého potomka, těžko můžeme očekávat, že bude ve škole rádo, bude přijímáno druhými a ostatní se v jeho blízkosti budou cítit dobře. Mnohdy se nestačíme divit, kam až je rodič schopen zajít a jaká slova volí, aby se jeho dítěti nestala újma. Zpravidla jde ale o maskování vlastního selhání výchovných metod toho konkrétního rodiče.

Děkujeme těm z vás, kteří spolupracujete a snažíte se nám pomáhat i v případě potíží svého dítěte. Není nad to, když se škola a rodina spojí a snaží se pro dítě najít vhodnou cestičku nejen k branám

vlastní, mnohdy ustrašené duše, ale i k duši ostatních dětí, obzvláště jeho spolužáků. Trpělivostí, laskavostí a vlídností lze dosáhnout mnohé, ale zdravá sebekritika je také potřebná. Bez kritického pohledu na sebe sama nikdy nemohu chtít nic po druhých. Co nemám uvnitř, nevidím tedy ani venku. Možná by stačilo se jen trochu více zamyslet...

MH

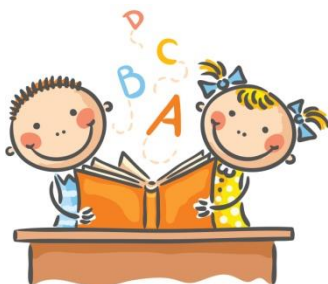

Adéla Dědková – 6. třída

Kdo měl pěkné pololetní vysvědčení?

1. třída

Al Sofý Horác
Exnar Jiří
Jochová Stanislava
Koukolová Kateřina
Křížková Natálie
Sládková Tereza
Šiborová Anna

2. třída

Bittnerová Kateřina
Fof Vojtěch
Jaro Matěj
Jochová Adéla
Lesk Adam
Martinec Filip
Prouza Michal

3. třída

Kudrnáčová Natali
Krsek Jan

5. třída

Nýčová Jitka
Středová Lucie

6. třída

Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Volfová Kristýna – samé jedničky

7. třída

Jareš Antonín
Klíma Martin
Laštovičková Jana
Martincová Kateřina
Žďárská Eliška – samé jedničky

8. třída

Bittnerová Kristýna – samé jedničky
Teuber Pavel
Prokop Šimon

9. třída

Štodt Daniel – samé jedničky
Mikulková Pavla
Matějka Jaroslav
Faltysová Barbara
Jirmanová Eliška
Středová Petra

Lyžařský kurz 7. a 8. třídy

Náš lyžařský kurz začínal 10. února. Sraz byl na nádraží v devět hodin. Naložili jsme batohy a nastoupili do vlaku na Trutnov. Když jsme dorazili do Trutnova, už tam na nás čekal pan a paní Petiškovi. Poté jsme se vydali „pěškovusem“ na autobusové nádraží. Došli jsme tam a jeli až do Radvanic. Po příchodu do penzionu jsme se ubytovali. Na pokoji nás bylo pět. Já, Vojta, Tomáš, Pavel a Martin. Šli jsme na oběd a poté na svah. Museli jsme jít asi 700 metrů. Na svahu jsme se učili základy oblouků atd. Až třetího dne jsme dostali volné jízdy a to byla panečku zábava. Vyjeli jsme na větší svah. Nejvíce

budu vzpomínat na poslední večer. Jdu spát. Usnu.

Najednou se probudím asi ve dvě ráno a na hlavě mám snad tunu zubní pasty. Ráno vstanu. Všechny seřvu a obuju si boty a ... co to? V botě něco nehraje. No samozřejmě mi dali pastu i do boty. Kamarádský vtipky nesnáším.

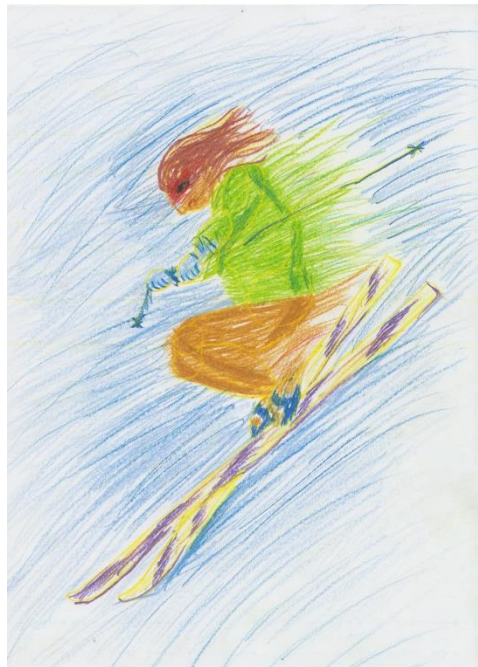
Napsal: **Šimon Prokop** - 8. třída

Dne 10. února jsem v 8:45 jela s tátou do České Skalice na nádraží. Když jsem přijela na nádraží, už tam stála paní učitelka Černá i Ulrychová. Když jsme přijeli do Radvanic, tak jsme se ubytovali. Já jsem byla na pokoji se Sárrou, Týnou, Vladěčkou, Ivetou a Eliškou. Poté, co jsme se ubytovali, jsme šli na oběd. Pak na svah. První cesta tam byla nejhorší. Jít tam s lyžemi a přeskáčemi! Byly strašně těžké, ale přežila jsem to. Když jsme se obuli do přeskáčů a nacvakli lyže, tak nás rozdělili do dvou skupin. Na ty, co na lyžích nikdy nestáli, a na ty, co už na lyžích uměli. Já byla v té, co už na tom umí. Jezdili jsme podle instruktorů,

nebo podle paní učitelky Černé. Byli jsme na svahu až do půl páté. Pak už cesty tam a zpátky byly v pohodě. Protože jsme si to nechávali v chatě, už jsme se s tím nemuseli tahat. O půl sedmé jsme měli večeri. Po večeri jsme šli do tělocvičny. Tam jsme na začátek hráli vybíjenou a potom byl úkol na čtyřech židlích přejít celé hřiště tělocvičny a nesměli jsme stoupnout na zem. Stálo na nich pět lidí. Byli jsme druží. Pak jsme hráli znovu a byli jsme první. Já byla v družstvu, kde byla ještě Týna, Tomáš, Klára a Pěťa. Pak se šlo na pokoj. Večerka byla v deset hodin. První noc nikdo nemohl spát. A v jednu hodinu v noci jsme se všichni nudili, tak jsme vylezli na chodbu ze všech pokojů. V tu chvíli přišla paní učitelka Ulrychová a my všichni zaběhli do pokojů. Pak jsme si tam ještě povídali. Usnula jsem až ve čtyři hodiny ráno. Vstávalo se o půl osmé a v osm jsme šli snídat. O půl deváté jsme vyrazili na svah. Takto to probíhalo celý týden. Moc se mi tam líbilo, byla bych tam ještě týden.

Napsala: **Karolína Kapounová** - 8. třída

Dne 10.2. jsme jeli do Radvanic na lyžák. Když jsme tam přijeli, tak jsme se ubytovali na pokojích. Byla jsem na pokoji číslo 9 s Janou, Kačkou, Klárkou a Marcelou. Vybalili jsme si věci a šli na oběd. Po obědě jsme se oblékli a šli na kopec, kde si nás rozdělili do skupinek podle zkušeností. Byla to legrace, když jsme skoro všichni padali. Večer jsme šli do tělocvičny a tam hráli různé hry. V deset večer jsme měli večerku, ale stejně jsme nikdo nespali. Do rána jsme blbli. Druhý den jsme o půl 8 ráno vstávali a v 8 jsme šli na snídani. V 8:45 jsme vyrazili na svah. Když někdo přišel pozdě, musel klikovat nebo dřepovat. Na svahu jsme se učili to samé, co první den, ale i něco nového. O půl dvanácté jsme šli na oběd. Po obědě jsme měli hodinu a půl volno a v 13:45 jsme šli zase na svah a byli jsme tam do půl páté. Potom na pokoji večer to bylo vždy nejlepší. Každý večer k nám chodili Lukáš s Rošou, takže byla sranda. V deset, když byla večerka, tak nám paní učitelky posbíraly mobilní telefony a tablety,

Jiřina Ladigová – 8. třída

abychom spali, neboť první noc jsme nechtěli spát a navzájem jsme se v pokojích prozváněli nebo koukali na filmy či hráli hry. Ráno, když nás paní učitelky probouzely, vše nám zase vrátily. Ve středu my slabší jsme už zvládali sjíždět svah. Odpoledne jsme šli na dlouhou procházku. Když jsme přišli na penzion, tak jsme večer šli koukat na hokej. Čtvrtek byl už fajn, protože jsme to už uměli. Večer jsme šli zase do tělocvičny. Po večerce jsme dělali blbosti a začali jsme ze srandy chrochtat a potom na nás přišla paní učitelka, a tak jsme se už ztišili. Když ostatní usnuli, tak jsem si povídala s Kačkou a dostaly jsme nápad, že pomalujeme Janu, a tak jsem jí pomalovala, ale když se vzbudila, tak se jí to smazalo. V pátek jsme šli jen dopoledne na svah, kde proběhly závody ve slalomu. Po obědě došlo k vyhlášení vítězů s předáním cen. Pak jsme odjeli domů. Ve Skalici na nádraží na nás už čekali naši.

Napsala: **Anna Ješátková** – 7. třída

Markéta Kožená – 8. třída

Školkovská olympiáda

Stavění olympijských kruhů z víček od pet lahví

Únor má být zmrzlý měsíc, místo toho raší bledulky. Je teploučko, svítí slunce a my si ve školce užíváme té krásy přicházejícího jara. S příchodem jara přichází i láska do našich srdcí „**Máme srdíčkový den**“, ve kterém jsme diskutovali o našich maminkách, o tom s kým a proč kamarádíme a jak se k ostatním chováme. Hlavním programem na měsíc únor byl projekt „**Zimní sporty**“.

Jeho vyvrcholením byla *Olympiáda u nás na Bukovině*

školkovská olympiáda, která měla název „**Olympiáda v Bukoči**“.

V první části projektu jsme se seznamovali se vznikem a historií olympijských her. Děti poznávaly olympijské symboly – hymnu, vlajku, pramen, slib. Každý den jsme si povídali, kdo co sledoval v televizi, poznávali jsme i některé naše sportovce. Druhá část projektu se zaměřila na samotnou přípravu her ve školce. Děti tvořily s PET víček olympijský kruh, zhotovily si medaile. Stačilo jen se poučit o fair-play, složit slib a hry mohly začít. Jelikož nám neprálo počasí, nedočkali jsme se žádného sněhu, tak naše olympiáda probíhala v prostoru herny, ale nám to nevadilo. Malé sportovce čekaly různé disciplíny. Sportovní hry nás nadchly a velice jsme si je užili.

Kristýna Volfová – 6. třída

Stupně vítězů čekaly na všechny děti. Během akce se děti učily týmové spolupráci, dodržování pravidel a vzájemnému povzbuzování. Po závodech jsme se odměnili dobrůtkami. Koncem měsíce jsme si místo karnevalu zahráli „**Kloboukový den**“ – to byla naše přehlídka klobouků.

Natálka Nováková – 6. třída

V měsíci březnu se věnujeme mláďátkům a jarním květinám. Vycházíme ven za probouzející se přírodou. Plnými doušky hltáme čerstvý vánek, dovádíme na loukách a dětském hřišti a těšíme se na nové zážitky, které nám tento čas přináší.

DR

Jirka Matějka – 9. třída

Šimon Stolin – 9. třída

Zabijačka

Zabijačka ve Chvalkovicích se stává již tradicí. Zdejší kulturní výbor ji zorganizoval již potřetí a myslím si, že vždy s velkým úspěchem. Návštěvníci mohli ochutnat řadu zabijačkových pochoutek: ovar, guláš, kroupy, jitrnice, jelítka, tlačenku i pečené sladkosti. Ke zpříjemnění nálady hrála živá hudba a posedět se dalo nejen v tělocvičně, ale vzhledem ke krásnému únorovému počasí i venku.

Tvorba žáků 8. třídy

Žáci naší školy se i v letošním roce podíleli na výzdobě celé akce. V hodinách výtvarné výchovy tak probíhala zabijačka na nečisto. Žáci 6. a 7. třídy zobrazovali prasátka ještě živá, devátáci malovali českou zabijačku podle Josefa Lady, velkou

Barbara Faltysová – 9. třída

prejt, maso. A nechyběly ani domácí

Tvorba žáků 5. třídy

mísu jitrnic vytvořili žáci 5. třídy a tlačenky vyráběli osmáci.

LS

Chemická soutěž

V úterý 18. 3. jsme jeli do Dvora Králové nad Labem na chemickou soutěž 8. tříd. Jeli jsme ráno autobusem na nádraží a do školy, kde se

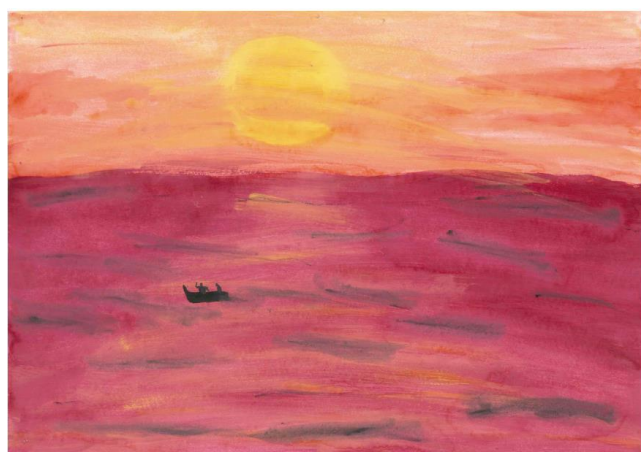
soutěž konala, kam

jsme došli pěšky. Zapsali jsme se a dostaly nějaké jídlo a pití. Pak to začalo...

Byli jsme rozděleni do čtyř skupin po třech lidech. Šli jsme do různých laboratoří a učeben a tam jsme odpovídali na otázky, dělali pokusy nebo plnili úkoly. Vyzkoušeli jsme si např.

nafouknout balónek pomocí sody a octa nebo vytvořit vlastní barvy.

Napsala: Kristýna Bittnerová – 8. třída

Klára Špačková – 7. třída

Eliška Žďárská – 7. třída

David Nýč – 3. třída

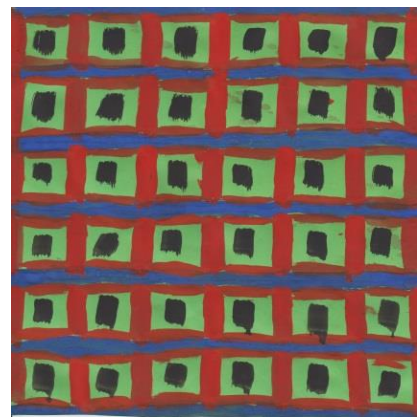
Kát'a Sehnalová - 2. třída

Divadlo v Hradci Králové

Dne 3. února jel celý druhý stupeň do Klicperova divadla v Hradci Králové na hru *Soudce v nesnázích*. Ve škole jsme se první dvě hodiny učili a poté jsme šli ven, kde na nás čekal objednaný autobus. Do Hradce jsme dorazili asi o půl desáté. Přes náměstí jsme dorazili až do Klicperova divadla. V šatně jsme si nechali bundy a šli jsme se usadit na svá místa. Představení začalo v deset

hodin. Pojednávalo o policejním soudci, jeho rodině a známých. Jeho žena Agáta měla z prvního manželství syna Cecila, ovšem když si brala soudce, zatajila mu svůj skutečný věk a ubrala si pět let, tudíž jejímu synovi nebylo devatenáct, ale čtrnáct. Vše se zkomplikovalo, když měl přijít její známý Lukin, Cecilův kmotr, který zná jeho skutečný věk. Kvůli tomu se za ním vydá Agáta se svou sestrou Charlotou. Soudce a jeho povedený synek se vydají do hotelu U Princů. V tu dobu tam ale byla Agáta s Charlotou a Lukinem a jeho společníkem. Překročili však policejní hodinu a byli zatčeni. Soudce s Cecilem utekli, ale byl nucen odsoudit Agátu a spol. na týden za mříže. Agáta nakonec přiznala svůj skutečný věk, když zjistila, že je to zachráně. Vše se tím vyřešilo a příběh skončil. Herci byli odměněni potleskem a my se začali trousit ven z divadla. Autobusem jsme jeli zpátky ke škole, kde jsme si zašli na oběd, nebo šli rovnou domů.

Napsaly: **Petra Středová, Eliška Jirmanová** - 9. třída

Ondra Špringer - 4. třída

Renátka Tarčáková - 2. třída

Honza Faltys - 4. třída

Březen - měsíc čtenářů

Ani na naší škole nezapomínáme na rozvoj čtenářství a čtenářské gramotnosti. Po celý měsíc březen probíhalo pravidelné čtvrtěční čtení na schodech. Žáci prvního stupně si zpřijemnilí svačinu poslechem knihy Jiřího Kahouna *Legrační dům*.

Markéta Kožená, žákyně osmé třídy, získala ocenění „Nejlepší dětský čtenář“ v místní knihovně ve Chvalkovicích.

BK

Preventivní program pro 7. a 8. třídu

Kát'a Bittnerová – 2. třída

dlouho.

Dne 5. 3. navštívili 8. třídu Anička a Kuba z organizace Chronos s preventivním programem. Všichni byli rádi, že se vyhnou učení, a tak se vrhli do kruhu ze židliček ve třídě. Anička a Kuba byli milí a hráli s námi moc zajímavé hry. Poslední byla až moc „mačková“. Museli jsme se totiž všichni nacpat do malého kruhu. Ze začátku se nám to moc nedařilo, ale po společné objímací spolupráci se nám to podařilo. Bylo to zábavné jak pro nás, tak i pro okolí, sledující náš kruh. Tomu se budu smát ještě

Napsala: **Markéta Kožená** - 8. třída

Adélka Jochová – 2. třída

Návštěva z Velkého Třebešova

Dne 28.2.2014 k nám přijela návštěva z třebešovské školy. Paní učitelka Škopová nás odvedla do fyziky, kde nás rozdělila do skupinek po 4-5 žáčích a vysvětlila nám, jak se co bude odehrávat. Pak pro nás přišli zástupci z 9. třídy a odvedli nás na stanoviště. My jsme šli nejprve do dílen, kde nám kluci předvedli, co se odehrává při hodinách, a měli pro nás připravené kusy dřeva, které jsme rozřezali, opílovali a zatloukli tři hřebíky. Pak nás odvedli do učebny fyziky a chemie, kde jsme dělali pokusy s bublinkami a hrozkami. Pak ještě následoval pokus s rozsvícením žárovky pomocí baterie a šli jsme na další stanoviště, kterým byla učebna jazyků. Zahráli jsme si pár anglických her a šli do

Věra Jarošová – 5. třída

kuchyňky, kde jsme si udělali na toastový chléba zvířátka z potravin, které jsme si pak mohli sníst. Když přišla další skupina, odvedli nás do počítačové učebny, kde pro nás měli připravenou práci v programu malování - obrázek Šmoulů, které jsme si po vymalování vytiskly. Poté jsme si dali vše do tašek a šli na oběd. Děti z Třebešova šly ještě do fyziky, kde jim paní učitelka Černá předvedla robota z lega a přišel *Tomáš Kaněra* z 6. třídy, který přinesl ukázat pavoukového robota z merkuru. Paní učitelky a žáci 9. třídy si dali moc záležet. Všem se to líbilo.

Napsala: **Lucie Středová** – 5. třída

Horác Al Sofy – 1. třída

Vzdělávací program Myšlenkové mapy

Dne 4. března k nám přijel pan Vladyka na přednášku o myšlenkových mapách. Vyprávěl nám o způsobech, jak se naučit velké množství látky. Řekl nám o druhých myšlenkových map. Kreslili jsme si obrázek, na kterém byla krysa v botě na knize a vše bylo pod stromem. Z tohoto obrázku jsme se naučili čínsky slova: krysa, kniha a strom. Také jsme se učili nějaká písmena z arabské abecedy, ze kterých jsme si nakreslili příběh. Nakonec jsme si zkusili, kolik věcí jsme si zapamatovali. Ke konci přednášky jsme si zahráli nějaké hry. První hra se jmenovala Diplomati. Měli jsme napsat několik věcí, o kterých jsme si mysleli, že je napíše nejvíce lidí ze třídy. Jako druhou hru nám řekl několik pojmů a my si jich měli zapamatovat co nejvíce. Pán byl příjemný a celá přednáška byla zábavná.

Vojtěch Bílý – 9. třída

Napsala: **Petra Středová** - 9. třída

Seminář na téma myšlenkové mapy se mi moc líbil. Lektor, který nás prováděl celým seminářem, byl velice zábavný. Vypracoval nám o svém životě, ve kterém se naučil několika cizím jazykům a procestoval mnoho zemí. Žil chvíli v Řecku.

Myšlenkové mapy znamenají si napsat výklad nebo zápis do schématu, ze kterého se to dá lépe učit. Různě barevná okénka se dají lépe zapamatovat než normální zápis. Naučil nás tři slova čínsky a 1/6 arabské abecedy. Líbilo se mi to moc a chtěl bych další přednášku.

Napsal: **Vojtěch Jirků** - 9. třída

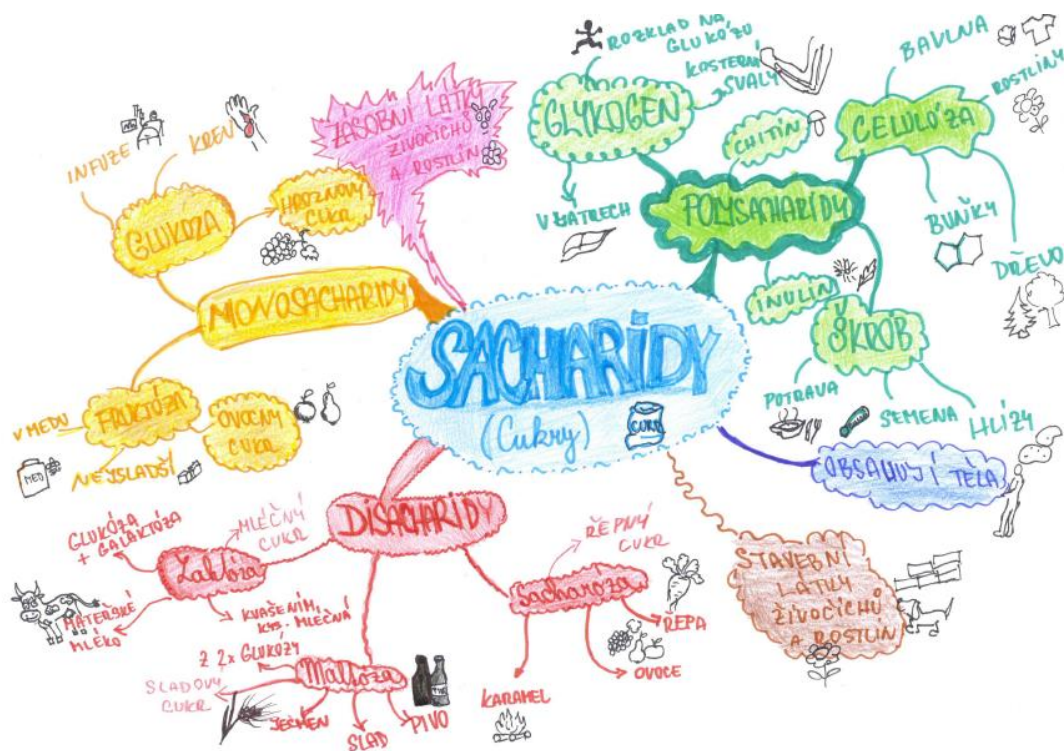
Mé dojmy ze semináře jsou velice kladné. Já myslím, že myšlenkové mapy jsou velmi účinné, ale asi bych se s nimi nedokázala učit pořad. Tenhle způsob učení je podle mého hlavně pro toho, kdo má optickou paměť. Já si také pamatuji věci podle barev a obrázků. Lektor Vladyka nám nejdříve řekl o druzích myšlenkových map. 1. generace (byla černobílá), 2. generace (už byla barevná) a 3. generace (byla barevná + obrázky). Potom jsme se učili čínské slovo šů. Nejdříve jsme si nakreslili botu, která měla díru v patě. Do té boty krysu se zahnutým ocasem doleva. Pod ně jsme nakreslili knihu a nad ně strom, ze kterého padala jablka. Šů se vyslovovalo třemi různými

způsoby, a tak jsme se naučili tři různá čínská slova. Krysa, kniha a strom. Podle mě byla nejzajímavější arabská abeceda, kterou jsme se učili podle obrázků. Potom jsme hráli hru na Diplomata. Hra spočívala v tom, že jsme museli odhadnout, co napíše nejvíce lidí ze třídy. Nakonec jsme napsali asi čtyři dvojice slov a on nějaké vybral. Postupně je říkal a my jsme si jich měli zapamatovat co nejvíce a potom je zapsat na papír.

Napsala: **Eliska Jirmanová** - 9. třída

Jaroslav Matějka – 9. třída

Barbara Faltysová – 9. třída

Divadlo - Čáry máry

Dne 28. 3. se jely děti 1. stupně a 6. třída podívat na pohádku *Čáry máry*, kde jsem hrála i já. Divadlo začalo jako každé jiné. Já měla velkou trému, ale za chvíli to přešlo. Nebylo vidět do obecnstva, protože mi svítila světla do očí, tak jsem si myslela, že tam skoro nikdo není, ale dětí tam bylo docela dost, asi 150.... Pohádka skončila a my jsme zazpívali divadelní píseň. Myslím, že se to všem líbilo. Hned potom za mnou přiběhla celá 6. třída a říkali, že se jim to moc líbilo. Já jsem si myslela, že se jim to nebude líbit, když už jsou v 6. třídě, ale líbilo. Naše škola a ostatní školky odjeli a my jsme se odličili a převlékli z kostýmů. Vše dobře dopadlo jak v pohádce, tak i ve skutečnosti.

Napsala: **Kristýna Volfová** - 6. třída

Káťa Bittnerová – 2. třída

Adélka Jochová – 2. třída

Vaše redakce časopisu přeje krásné a klidné Velikonoce

KČ, MĚ, LS.

Číslo 48 bylo vydáno 15. dubna 2014 v počtu 130 výtisků.